

Wielka kreacja Joan Sutherland

Oparta na prawdziwych wydarzeniach romantyczna powieść *Naręczona z Lammermoor* Waltera Scotta doczekała się wielu opracowań muzycznych. Jednak do historii przeszła tylko jako *Łucja z Lammermoor*, opera Gaetana Donizettiego, z librettem Salvatore Cammarano opracowanym według powieści Scotta. Donizetti skomponował muzykę *Łucji* w ciągu niespełna czterdziestu dni. W uwieńczonym wielkim sukcesem prapremierowym przedstawieniu w neapolitańskim Teatro San Carlo 26 września 1835 roku wzięła udział Fanny Tacchinardi-Persiani.

Od tego czasu *Łucja z Lammermoor* praktycznie nie schodzi z afisza, stając się jednocześnie obiektem westchnień śpiewaczek obdarzonych dramatycznym sopranem koloraturowym. W czasach nam najbliższych wielkie sukcesy w tej partii odnosiły Maria Callas, Montserrat Caballe i Joan Sutherland, która bodaj najczęściej po ta partię sięgała. Można powiedzieć, że była to partia jej artystycznego życia. Właśnie jako *Łucja* wróciła po czteroletniej nieobecności na scenę MET czego dowodem jest prezentowane nagranie dokonane w 1982 roku. Spektakl rozpoczynał sezon operowy w Metropolitan Opera House. To historyczne przedstawienie operowe poprowadził Richard Bonyng (prywatnie mąż śpiewaczki), który doskonale pokierował muzykami The Metropolitan Opera Orchestra.

Sama inscenizacja utrzymana w tradycyjnej formie i kształcie niczym nie zaskakuje. Reżyser zadbał jedynie o to by dramat głównych bohaterów stał się centralnym punktem scenicznej akcji, przez co cały ciężar kreowania wartości spektaklu złożył na barki wykonawców, a ci po prostu są znakomici. Prawie sześćdziesięcioletnia Sutherland imponuje świeżym, pięknym brzmieniem głosu, ogromną wrażliwością, muzykalnością i świetnie utrzymaną ekspresję. Zachwyt budzi swoboda prowadzenia frazy i atakowania tych najwyższych dźwięków oraz operowania dynamiką. Jej głos nie traci nic ze swej urody i nośności ani w niskim ani najwyższym rejestrze. Do tego należy dodać koloraturową wirtuozerię przejawiającą się w pewności i precyzji prowadzenia ozdobników i pasaży. W jej wykonaniu słynna scena obłędu, gdzie śpiewaczka prowadzi w zachwycający dialog z fletem obligato to czysty majstersztyk podparty fantastycznie brzmiącą koloraturą i świetnym prowadzeniem frazy. Partneruje jej znakomity w każdym calu Alfredo Kraus, ujmujący, jak zawsze, elegancją prowadzenia głosu i ogromną kulturą muzyczną. Trzecim bohaterem nagrania jest obdarzony pięknie brzmiącym barytonem Pablo Elvira kreujący z pełnym przekonaniem partię Enrica, okrutnego brata *Łucji*. Nad całością czuwał wspomniany już Richard Bonyng dbający o każdy detal partytury oraz przejrzyste brzmienie każdej arii i sceny co w operach epoki bel canta jest najistotniejsze.

Sumując można powiedzieć, że dla wielbicieli Donizettiego i Sutherland to nagranie powinno być pozycją obowiązkową!

©Adam Czopek
adamczopek@poczta.onet.pl

DONIZETTI *Lucia di Lammermoor*

Joan Sutherland · Alfredo Kraus
Pablo Elvira · Paul Plishka

The Metropolitan Opera Orchestra, Chorus and Ballet
Richard Bonyngé

The Metropolitan Opera